

บทอ่านที่ 1

กจ 22:30, 23:6-11

ในครั้งนั้น... เปาโลทราบว่ สมาชิกส่วนหนึ่งของที่ประชุมเป็นชาวสะดูสีและอีกส่วนหนึ่งเป็นชาวฟาริสี จึงตะโกนขึ้นในสภาว่ “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นชาวฟาริสี เป็นบุตรของชาวฟาริสี ข้าพเจ้าถูกสอบสวนก็เพราะเรื่องความหวังในการกลับคืนชีพของบรรดาผู้ตาย” เมื่อเปาโลกล่าวเช่นนั้น ก็เกิดการถกเถียงกันระหว่างชาวฟาริสีกับชาวสะดูสี ที่ประชุมจึงแตกแยก เพราะชาวสะดูสียืนยันว่ไม่มีการกลับคืนชีพและไม่มีทั้งทูตสวรรค์และจิต แต่ชาวฟาริสีเชื่อว่มี

เกิดความโกลาหลอย่างรุนแรงในที่ประชุม ธรรมาจารย์บางคนที่เป็นชาวฟาริสีจึงลุกขึ้นโต้แย้งว่ “เราไม่พบว่ชายผู้มีความผิดอันใด เป็นไปได้มิใช่หรือ ที่จิตหรือทูตสวรรค์ได้พูดกับเขา?” ความขัดแย้งรุนแรงมากขึ้นผู้บัญชาการกองพันกลัวเปาโลจะถูกฉกเป็นขึ้น ๆ จึงสั่งทหารให้ลงม้นำเปาโลออกจากที่ประชุมเข้าไปในค่ายทหาร

คืนต่อมา องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาประทับยืนใกล้เปาโล ตรัสว่ “ทำใจดี ๆ ไว้ เจ้าได้เป็นพยานยืนยันถึงเราที่กรุงเยรูซาเล็มอย่างไร เจ้าจะต้องเป็นพยานที่กรุงโรมอย่างนั้นด้วย”

พระวรสาร

ยน 17:20-26

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นเมืองบน กาวนาว่า

“ข้าพเจ้าอธิษฐานกาวนามีใช้สำหรับคนเหล่านี้เท่านั้น แต่สำหรับผู้ที่จะเชื่อในข้าพเจ้า เพราะวาทะของเขาด้วย ข้าแต่พระบิดา ข้าพเจ้าอธิษฐานกาวนา เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ เพื่อให้เขาทั้งหลายอยู่ในพระองค์และในข้าพเจ้า โลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ให้แก่เขา เพื่อให้เขาเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระองค์และข้าพเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน ข้าพเจ้าอยู่ในเขา และพระองค์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า เพื่อเขาจะได้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยสมบูรณ์ โลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามา และพระองค์ทรงรักเขาเช่นเดียวกับที่ทรงรักข้าพเจ้า ข้าแต่พระบิดา ผู้ที่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าปรารถนาให้เขาอยู่กับข้าพเจ้าทุกแห่งที่ข้าพเจ้าอยู่ เพื่อเขาจะได้เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่ข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงรักข้าพเจ้า ตั้งแต่ก่อนสร้างโลก ข้าแต่พระบิดา ผู้ทรงเที่ยงธรรม โลกไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่ข้าพเจ้าได้รู้จัก และคนเหล่านี้ทราบว่า พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าได้บอกให้เขารู้จักพระนามของพระองค์ และจะบอกให้รู้ต่อไป เพื่อความรักที่พระองค์ทรงรักข้าพเจ้าจะได้อยู่ในเขา และข้าพเจ้าจะได้อยู่ในเขาด้วยเช่นกัน”

คำกาวนาของพระเยซูเจ้าตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์นตอนนี้เป็นหลักการสำคัญของการดำรงอยู่ของพระศาสนจักรและงานแพร่ธรรม ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของบรรดาศิษย์ในระหว่างหมู่คณะ นิกายหรือที่วัด ล้วนมีบทบาทสำคัญทั้งสิ้น การแตกแยกเป็นพรรคเป็นพวก การปฏิเสธไม่ยอมรับอีกฝ่ายหนึ่ง ทำให้พระศาสนจักรอ่อนแอ และการเป็นพยานถึงศาสนาแห่งความรักก็หมดพลัง ขอให้เรามีส่วนในการสร้างความเข้าใจและร่วมมือกัน

วันที่ 24 พฤษภาคม 2012/2555

ยน 17.20-26

บทเทศน์

ในฤดูร้อน ณ เมืองแห่งหนึ่ง เมื่อเราจัดสัมมนาให้กลุ่มชาวนา มีชายคนหนึ่งต้องการมาโต้เถียงกับเรา วิทยากรคนหนึ่งได้บอกเขาว่า เขาสามารถโต้เถียงทั้งคืนกับเรา แต่เขาไม่เคยทำให้เรามั่นใจที่จะเป็นคาทอลิกอีก เราแนะนำเขาถึงการที่เราทำให้พระบัญชาของพระเยซูเจ้าเป็นจริง คือให้เรารักกัน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

พระเยซูเจ้าทรงสวดภาวนาด้วยความร้อนรนว่า ขอให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนพระบิดากับพระบุตรเป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้าพเจ้ามั่นใจว่า พระเยซูเจ้าไม่ทรงภาวนาเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกันใน.. พิธีกรรมและการนมัสการ เอกภาพในพระศาสนจักรเท่านั้น แต่ให้มีเอกภาพในความสัมพันธ์ส่วนบุคคลในความรัก หมายถึงเอกภาพที่ผูกมัดเราให้รักกันและกัน เมื่อเราเคารพความเชื่อของแต่ละคนและยอมรับผู้อื่นเพื่อพวกเขาเอง

ถ้าเราไม่รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ด้วยการที่เราคิดว่า เรามีเอกสิทธิ์เกี่ยวกับจริยธรรม เราอาจวิจารณ์รูปแบบนมัสการของคริสตจักรอื่นหลายครั้งเราคิดว่า การกระทำทำนองนี้ทำให้เรามีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับพระเจ้า

เอกภาพของคริสตชนหมายถึง การอยู่เหนือความแตกต่างเหล่านี้ทั้งหมด และเชื่อมโยงด้วยกันในรัก เหมือนที่ Gabriel Marcel นัก

ปรัชญาแนวคิดเอกซิสเทนเชลลิซ พูดว่า เอกภาพคริสตชนเหมือนวง
ดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีต่างๆ

ขณะที่คณะธรรมทูตได้รับการฝึกอบรมให้มีทัศนคติเชิงธรรมทูต
ของการเสวนาเชิงประกาศกับศาสนา วัฒนธรรมและช่องว่างด้านต่างๆ

เราเชื่อว่าทุกคนมีโอกาสที่จะได้รับความรอดและเป็นหนึ่ง
เดียวกับพระเจ้า